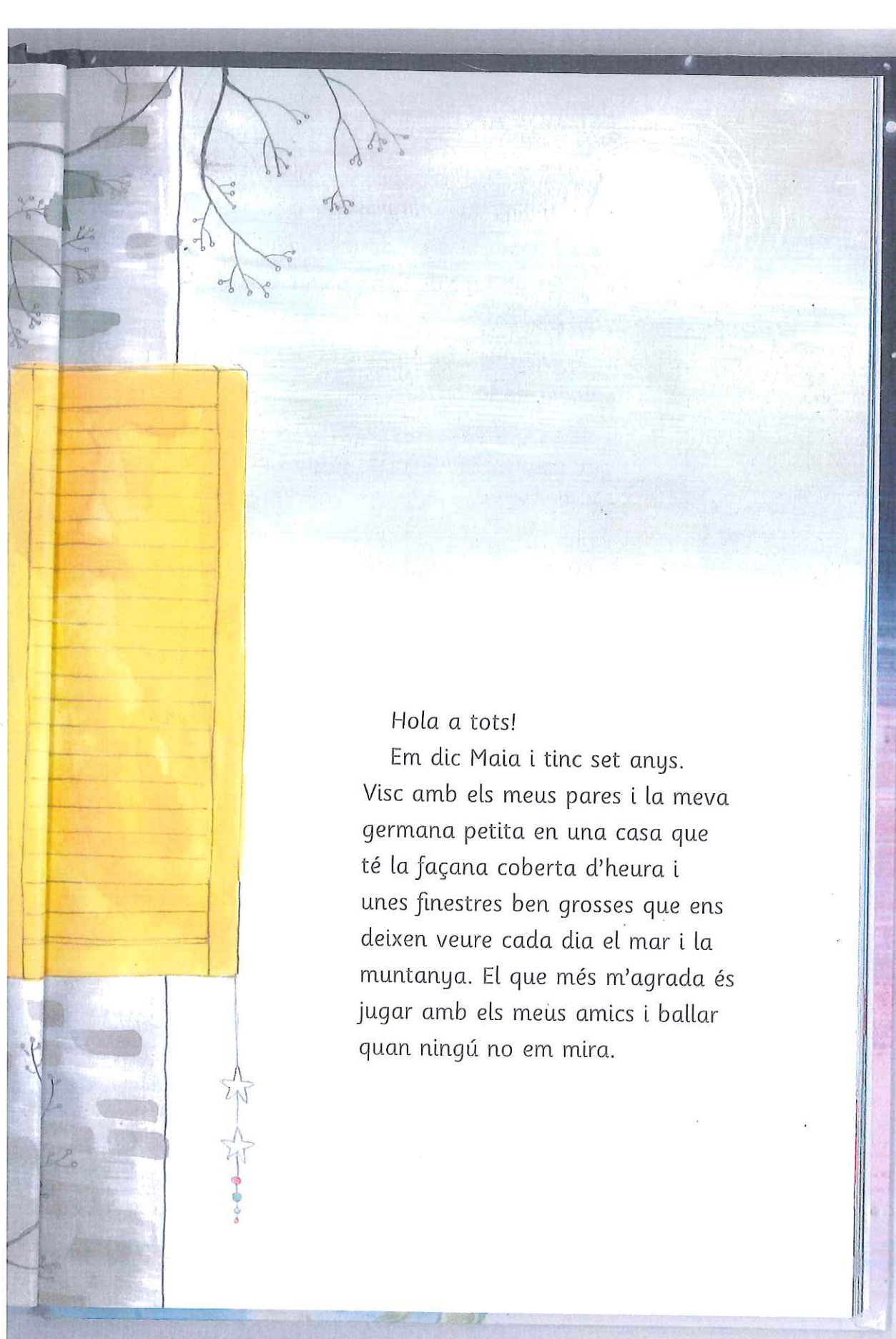

Hola a tots!

Em dic Maia i tinc set anys.

Visc amb els meus pares i la meva germana petita en una casa que té la façana coberta d'heura i unes finestres ben grosses que ens deixen veure cada dia el mar i la muntanya. El que més m'agrada és jugar amb els meus amics i ballar quan ningú no em mira.

Fa temps que vull explicar a tots els
nens i nenes el gran descobriment que
vaig fer una nit de lluna plena. Soc
aquí per confiar-vos un secret!

Sabeu que la Lluna no és, només, un
satèl·lit de la Terra?

No és només aquella espurna gegant
que apareix de diferents formes al cel
i brilla cada vegada més com més fosc
es fa.

Tampoc no és, només, una trapella
que apareix de dia mentre el Sol encara
s'està levant.

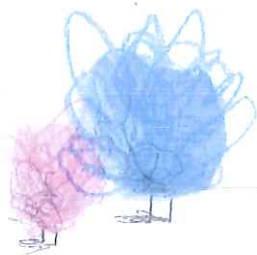

I és que hi ha moltes coses que semblen
d'una manera, però si els donem temps, ens
poden arribar a sorprendre.

Vaig fer el meu gran descobriment una nit d'hivern. Feia fred i ja era al llit, tapada fins al nas, però no aconseguia adormir-me. La persiana era mig oberta i a través dels petits llistons de fusta s'entreveia la Lluna. Era la Lluna més esplèndida i grossa que havia vist mai!

Aquell vespre em ballaven un munt d'idees pel cap i semblava que la son se n'havia anat d'excursió. Gairebé sense adonar-me'n, vaig dir en veu baixa el que m'estava passant:

